ΓΡΑΦΕΙΑ - ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ
ΑΛΕΞ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 177
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
ΣΥΝΤΑΞΙΣ : 24-94
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ : 43-23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ – ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΣΑΒΒΑΤΟΝ
12
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1963
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΕΤΟΣ ΙΗ'
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 5731

ΕΥΤΕΛΕΙΑ ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑΣ

Τώρα, ποὺ ἐκόπασεν ὁ θόρυβος περὶ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ «φακέλλου Κόντα», θὰ εἴπωμεν καὶ ἡμεῖς ὀλίγα τινά. Αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις ὑπῆρξε διαφανεστάτη. Ἐπρόκειτο περὶ ἐπιθέσεως ὄχι κατὰ τοῦ κ. Πασχάλη Κόντα. Ἀλλά, κυρίως, κατὰ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας. Καὶ εἶχεν ἀηδιαστικῶς ἀποκρουστικὸν χαρακτῆρα. Διότι ἐξαπελύθη ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι κατηγοροῦν τὸ Κράτος μὲ ἠλιθίαν στερεοτυπίαν, ὡς ἀστυνομικόν. Ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ὑποσχεθῆ κατάργησιν τῶν πιστοποιητικῶν φρονημάτων. Καὶ οἱ ὁποῖοι, ἐπισήμως, συνέπραξαν εἰς κοινὸν μέτωπον μετὰ τῆς ΕΔΑ. Καὶ ἔκτοτε, ἔστω καὶ μὲ ἀγωνιώδη προσπάθειαν συγκαλύψεως, οὐδέποτε διέκοψαν τὸ μετ' αὐτῆς εἰδύλλιον. Τὸ τρυφερὸν αὐτὸ εἰδύλλιον, ποὺ ἔφθασε μέχρι τῆς ἀπεριγράπτου ἐκείνης συναδελφώσεως τῶν φωτογραφιῶν Παπανδρέου - Πασαλίδη, κατὰ τὴν τελευταίαν συγκέντρωσιν τῆς πλατείας Κλαυθμῶνος.

Δὲν πρόκειται, λοιπόν, περὶ τοῦ κ. Κόντα, ἀνθρώπου ἐξόχου ἤθους καὶ ἀρετῆς, ὁ ὁποῖος προσέφερε καὶ προσφέρει σπουδαίας ὑπηρεσίας. Δὲν πρόκειται περὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου τοῦ κ. Καραμανλῆ, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τῆς πράγματι καιρίας θέσεώς του εἰργάσθη μὲ σπανίαν δραστηριότητα διὰ τὴν γενικωτέραν ὑπόθεσιν. Καὶ ἡ ὁποῖος μὲ συνέπειαν καὶ ἀσυνήθη ἀποδοτικότητα ἀνταπεκρίθη εἰς τὰ βαρέα καθήκοντα, τὰ ὁποῖα τοῦ εἶχον ἀνατεθῆ, διακριθεὶς διὰ τὴν ἀνεπίληπτον καὶ εὔστοχον διαχείρισιν τῶν θεμάτων. Πρόκειται περὶ τῆς μεθόδου τῆς διαβρώσεως καὶ τοῦ διασυρμοῦ, ἡ ὁποία ἀκολουθεῖται μανιωδῶς ὑπὸ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου. Καὶ εἰς τὴν ὁποίαν συνοψίζεται, ἐν ὑστάτῃ ἀναλύσει, ὁλόκληρον τὸ περιεχόμενον τοῦ «ἀνενδότου ἀγῶνος». Διασυρμοῦ ὑπολήψεων, προθέσεων, σκοπῶν καὶ πραγματοποιήσεων.

Τεράστιον ἔργον ἐδημιούργησεν ὁ Κωνσταντῖνος Καραμανλῆς. Καὶ ὅμως, εἰς κάθε προσπάθειαν, εἰς κάθε ἀπόφασιν, εἰς κάθε μέτρον, διὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ ἔργου αὐτοῦ, τὸ Κέντρον — πρωταγωνιστὰ καὶ ὑποβολεῖς — ἀνεκάλυψε πανουργίας, σκοπιμότητας, δόλον. Καὶ ἠδιαφόρησαν ἂν τὸ ἔργον αὐτό, εἰς τὰς περισσοτέρας περιπτώσεις, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ἀντικειμενικῶν δεδομένων, εἶχε τὰς διαστάσεις ἄθλου. Ἀκόμη καὶ ἡ ἀναπνοὴ τοῦ κ. Καραμανλῆ ἦτο δι' αὐτό, κατὰ τὰς συκοφαντικὰς ἐπιθέσεις των, ὕποπτος. Καὶ δὲν ἔμεινε σπίλος καὶ ὕβρις, ποὺ νὰ μὴ ἐκτοξευθῇ ἐναντίον του.

Ἡ διάβρωσις ἠκολουθήθη μὲ τὴν κακοήθη ἐλπίδα, ὅτι οὕτω θὰ ἠνοίγετο ὁδὸς ἐπικρατήσεως τῶν ἀρχομανῶν. Διάβρωσις ὅλων ἐκείνων, τὰ ὁποῖα θωρακίζουν τὴν πίστιν ἐπὶ τὸ Ἔθνος καὶ τὰς δυνατότητάς του. Διάβρωσις τοῦ Στέμματος μέχρι τοῦ σημείου ἀναγνωσματικῆς ἀναξέσεως τῶν παλαιῶν, τὰ ὁποῖα τόσον ἐστοίχισαν, καὶ ἀναβιώσεως τοῦ διχασμοῦ. Διάβρωσις τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων δι' ἀπ' εὐθείας βολῶν κατὰ τῆς ἡγεσίας των. Διάβρωσις τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας. Διάβρωσις ὅλων τῶν τομέων, εἰς τοὺς ὁποίους ἐκφράζεται καὶ ὑλοποιεῖται ἡ κρατικὴ δραστηριότης. Παιδεία, Κοινωνικὴ Πρόνοια, Γεωργία, Ἐργασία, ὅλα ἀντικείμενα κομματικῆς ἐκμεταλλεύσεως. Ἀντικείμενα ἀναισχύντου καπηλείας. Ἀντικείμενα παραταξιακοῦ ἐμπορίου. Πρὸ οὐδενὸς δισταγμός. Πρὸ οὐδενὸς περίσκεψις. Ἡ αἴσθησις τῆς εὐθύνης μετήχθη εἰς τὴν ἀποθήκην ἀχρήστων. Καὶ τὰ ἀπορρίμματα, ὅλα τὰ ἀπορρίμματα, πρώτη ὕλη διὰ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ «ἀνενδότου ἀγῶνος». Ἑνὸς ἀγῶνος, ποὺ δὲν εἶναι παρὰ ἀγὼν φθορᾶς ἀρχῶν, θεσμῶν, καθεστώτων· ἀγών, συνεπῶς, ἐναντίον τοῦ Ἔθνους καὶ τοῦ Λαοῦ· ἀγών, ὁ ὁποῖος, εἰς τὴν συγκεκριμένην περίπτωσιν, δὲν εἰμποροῦσε νὰ ἀφήσῃ ἔξω τὸν κ. Κόντα. Ἀκριβῶς, ὅμως, ἐπειδὴ αὐτὴ εἶναι τῶν ἀντιπάλων ἡ ποιότης καὶ ἡ εὐτέλεια τῆς μεθοδολογίας των, ἡ εἴσπραξις τῆς 3ης Νοεμβρίου τοὺς ἀναμένει βεβαία : Καταποντισμὸς εἰς τὴν λαϊκὴν περιφρόνησιν.

13—10—63 (ΚΥΡΙΑΚΗ Δη ΛΟΥΚΑ)
ΕΥΑΓΓ. ΛΟΥΚΑ η' (5—15)

"ΕΤΕΡΟΝ ΕΠΕΣΕΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΗΝ ΤΗΝ ΑΓΑΘΗΝ,,

Τοῦ αἰδεσ. Γ. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ

Ὑπάρχει λοιπὸν καὶ ἡ καλὴ γῆ. Ὑπάρχουν ψυχὲς καλοπροαίρετες. Ὑπάρχουν καὶ οἱ καλοί, ὑπάρχουν καὶ κατὰ Χριστὸν ἐκλεκτοί. Δὲν ἔχει σημασίαν ἂν εἶναι λίγοι καὶ ἀφανεῖς. Ἐκεῖνο ποὺ ἔχει ἀημασίαν εἶναι ὅτι μέσα στὸ σύγχρονο κόσμο, ὅπως καὶ σέ κάθε ἐποχή, δὲν ὑπάρχουν μόνον ἄνθρωποι πονηροὶ καὶ διεφθαρμένοι, οἱ καρδιὲς τῶν ὁποίων εἶναι ἀδιάφορες καὶ σκληρὲς, ἢ πνιγμένες ἀπὸ τὰ πάθη καὶ τὴν ὕλη καὶ οἱ ὁποῖες μοιάζουν σὰν τὴν σκληρὴ πέτρα ἢ σὰν τὸν πατημένο δρόμο, ἢ σὰν τὸ χέρσο χωράφι. Ὄχι. Ὑπάρχουν καὶ καρδιὲς ἀνώτερες, εὐγενεές, ἕτοιμες νὰ δεχθοῦν τὰ διδάγματα καὶ τὶς ἀλήθειες τοῦ Εὐαγγελίου, σὰν τὴν καλλιεργημένη γῆ ποὺ δέχεται ὀχόρταγα τὴν εὐλογημένη βροχὴ καὶ τὸ σπόρο καὶ παράγει καὶ καρποφορεῖ πλούσια. Ὑπάρχουν καὶ ἀγαθοὶ τοὺς ὁποίους θὰ ἰδοῦμε στὸ ἄρθρο αὐτό, γιὰ νὰ τοὺς θαυμάσουμε, νὰ τοὺς ζηλέψουμε καὶ νὰ τοὺς μιμηθοῦμε.

1) Ἂς ἰδοῦμε πρῶτον τὴν ἐσωτερική τους κατάστασι, τὴ διάθεσί τους τὴν ψυχική, διότι ὁ ψυχικὸς κόσμος ἀποτελεῖ τὸν καρδιάρτη τοῦ κάθε ἀνθρώπου καὶ ἀπ' αὐτὴν χαρακτηρίζεται ὁ καθένας, ὡς καλὸς ἢ κακός. Λοιπόν, οἱ κατὰ Χριστὸν ἀγαθοὶ καὶ καλοὶ ἄνθρωποι, αἰσθάνονται μέσα τους τὸν Θεόν, νὰ κυριαρχῇ ἐξ ὁλοκλήρου, νὰ τοὺς ἐμπνέῃ καὶ νὰ τοὺς κατευθύνῃ. Γι' αὐτοὺς ὁ Θεὸς εἶναι τὸ πᾶν καὶ ἀποτελεῖ τὸ κέντρον τῆς ζωῆς των καὶ ὅλου τοῦ κόσμου. Ἀκριβῶς γι' αὐτὸ ὅλη τους ἡ ἀγάπη κατὰ πρῶτον καὶ κύριον λόγον πρὸς τὸν Θεὸν στρέφεται. Ὁ σεβασμὸς καὶ ὁ Ἅγιος φόβος Του πλημμυρίζει τὶς ψυχές των. Οἱ καρδιὲς των δέ, πάλλουν καὶ συγκινοῦνται, μόνον ἀπὸ τοῦ Θεοῦ τὸ ἅγιον θέλημα, σὲ σημεῖον ὥστε νὰ ζοῦν, νὰ αἰσθάνωνται καὶ νὰ σκέπτωνται σὰν ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ ἢ καλύτερα σὰν παιδιὰ τοῦ Θεοῦ, ποὺ Τὸν βλέπουν σὰν Πατέρα καὶ Κύριον. Αὐτοὶ εἶναι οἱ κατὰ Χριστὸν καλοὶ καὶ ἀγαθοί, ποὺς ὁποίους ὁ Κύριος παρομοιάζει μὲ τὸ καλὸ χωράφι, τὸ καθαρὸ καὶ τὸ καλλιεργημένο, ποὺ εἶναι ἕτοιμο νὰ δεχθῇ τὴ 'βροχὴ καὶ τὸ σπόρο καὶ ν' ἀποδώσῃ «καρπὸν ἑκατονταπλάσιον». Αὐτοὶ εἶναι οἱ πραγματικοὶ εὐσεβεῖς καὶ θεοφοβούμενοι ἄνθρωποι, τοὺς ὁποίους θὲν θαυμάζει μόνον ὁ κόσμος, ἀλλὰ μακαρίζει καὶ ὁ ἴδιος ὁ Κύριος μὲ τοὺς ὡραίους ἐκείνους μακαρισμοὺς ποὺ εἶπεν ἐπάνω στὸ ὄρος.

2) Ἂς ἰδοῦμε ὅμως τώρα καὶ τὶς ἐξωτερικὲς των ἐκδηλώσεις, τὴ ζωὴ καὶ τὰ ἔργα τους. Προτοῦ ὅμως προχωρήσουμε στὸ κεφάλαιο αὐτὸ πρέπει νὰ σημειώσουμε ὅτι δὲν συμβιβάζεται πάντοτε ὁ ἐσωτερικός μας κόσμος μὲ τὴ ζωὴ καὶ τὰ ἔργα μας. Καὶ μάλιστα ἔχει καταντήσει, δυστυχῶς, φαινόμενον σύνηθες, τὸ νὰ κυκλοφοροῦν οἱ ἄνθρωποι καὶ νὰ συμπεριφέρωνται μὲ «μάσκες»! Ἄλλα λέγουν καὶ ἄλλα κάνουν. Μπροστά σου φαίνονται εὐγενέστατοι, ὑποχρεωτικοὶ καὶ γλυκομίλητοι. Ἐνῶ πίσω σου σὲ ἐμπαίζουν, σὲ κακολογοῦν, ἐπιχαίρουν καὶ ἐπιβουλεύονται νὰ σὲ βλάψουν.